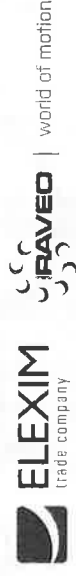
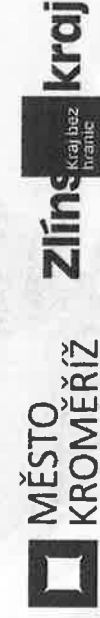

dříve získal Hlavní cenu na festivalu Allegretto. Je vítězem mezinárodní dirigentské soutěže Národního symfonického orchestru Polského rozhlasu v Katovicích. Spolupracoval s předními tělesy jako Orquesta de Valencia, Singapore Symphony Orchestra, Opéra Orchestre National Montpellier, Hungarian National Symphony Orchestra, Sinfonietta Cracovia, Norrköping Symphony Orchestra, PKF – Prague Philharmonia, Symfonický orchestr Českého rozhlasu či Wiener Concert-Verein. V červnu 2025 vystoupil se svým orchestrem Slovak Sinfonietta Žilina v pařížské Salle Gaveau. V létě jej čeká vystoupení na závěrečném koncertu Festivalu polské hudby s Krakovskou filharmonií a rezidence u Orchestre national d'Auvergne.

Filharmonie Brno vznikla v roce 1956 sloučením rozhlasového a krajského orchestru, její kořeny však sahají hluboko do 70. let 19. století, kdy se mladý Leoš Janáček v Brně zasazoval o vznik českého symfonického tělesa. Právě jeho dílo zůstává stěžejním bodem repertoáru orchestru, který je považován za jeho autentického interpreta. Brněnští filharmonici patří svou velikostí uměleckým profilem k české orchestrální špičce. Vystoupili na více než tisícovce koncertů po celé Evropě, ve Spojených státech, Latinské Americe, na Dálném i Blízkém východě. Jsou pravidelnými hosty prestižních festivalů (včetně Pražského jara nebo Wiener Festwochen) a často spolupracují s Českým filharmonickým sborem Brno. Od sezóny 2018/2019 stojí v čele orchestru jako šéfdirigent a umělecký ředitel renomovaný americký dirigent Dennis Russell Davies. Vedle abonentních cyklů a koncertních turné orchestr pořádá od roku 2000 letní open air festival na hradě Špilberk. V roce 2012 převzal organizaci tří významných brněnských festivalů – Moravského podzimu, Velikonočního festivalu duchovní hudby a Expozice nové hudby. Aktivně se věnuje práci s mladými talenty – zajišťuje mezinárodně uznávaný dětský sbor Kantiléna, od roku 2010 se podílí na festivalu Mozartovy děti a v roce 2014 založil vlastní Orchestrální akademii.

HUDBA V ZAHRADÁCH A ZÁMKU KROMĚŘÍŽ 26. ROČNÍK MEZINÁRODNÍHO HUDEBNÍHO FESTIVALU, LÉTO 2025

VEČER VÍDEŇSKÝCH MISTRŮ

Hudba Haydna, Mozarta a Beethovena

Ziyu He – housle
František Macek – dirigent
Filharmonie Brno

26. června 2025, 19.00 hodin
Sněmovní sál Arcibiskupského zámku

unesco
Památková
světového dědictví

Česká televize
Hlavní mediální partner

**MINISTERSTVO
KULTURY**

Večer vídeňských mistrů

Hudba Haydna, Mozarta a Beethovena

26. června 2025, Sněmovní sál

Ziyu He – housle

František Macek – dirigent
Filharmonie Brno

Program

Joseph Haydn: L'anima del filosofo – předehra

Wolfgang Amadeus Mozart: Koncert pro housle a orchestr č. 3 G dur, K. 216

... přestávka ...

Ludwig van Beethoven: Symfonie č. 7 A-dur, op. 92

Haydn – Mozart – Beethoven. Tři jména, která tvoří páteř tzv. první vídeňské školy – skladatelů, kteří v druhé polovině 18. století zásadně proměnili podobu evropské hudby. I když dnes jejich jména znějí vedle sebe samozřejmě, v jejich době mezi nimi existovaly generační, lidské i umělecké rozdíly.

Joseph Haydn (1732-1809), nejstarší z trojice, proslul především jako autor instrumentální, oratorní a chrámové hudby. Operní tvorba – čítající kolem dvaceti titulů, často komponovaných pro soukromé divadlo v Eszterháze – zůstává dodnes poněkud stranou interpretačního zájmu, ačkoliv představuje pozoruhodnou kapitolu jeho díla. Jeho poslední opera **L'anima del filosofo (ossia Orfeo ed Euridice, 1791)** vznikla na objednávku během první skladatelovy cesty do Londýna, krátce po smrti jeho dlouholetého zaměstnavatele, knížete Eszterházyho, a jejím námětem byla legenda o Orfeovi. Plánované uvedení v londýnském Královském divadle však zmařily zákulisní spory a opera za Haydnova života nikdy nebyla uvedena. Předehra k této operě patří k málu dochovaným částem díla, které se později dostaly do povědomí veřejnosti a kompletní provedení opery se uskutečnilo až v roce 1951 ve Florencii

O generaci mladší Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) byl Haydnovým obdivovatelem a přítelem, přesto se jejich osudy výrazně lišily. Zatímco Haydn trávil život s jistotami šlechtické služby, Mozart se pokusil prosadit jako svobodný umělec – a často zápasil s existenčními potížemi. Svůj **třetí houslový koncert** složil v devatenácti letech v Salcburku (1775), v době, kdy působil jako koncertní mistr místní dvorní kapely. Přezdíval se mu rovněž "štrasburský koncert", nikoliv ze zeměpisných důvodů, nýbrž údajně kvůli závěrečnému rondu, z nějž vyniká Allegretto s populárním motivem, muzikology označeným jako typ štrasburského tance. Jde o dilo mladistvé energie, ale i mistrovské rovnováhy mezi sólistou a orchestrem.

Ludwig van Beethoven (1770-1827), nejmladší z této trojice, přišel do Vídně jako nadaný klavírista a začínající skladatel. Studoval u Haydna, avšak brzy se vydal vlastní cestou. Zatímco Haydn a Mozart završili epochu klasické vyváženosti, Beethoven svým dílem otevřel dveře romantismu: k hudbě, která je hluboce osobní, dramatická, novátorská a často až existenciální.

Jeho **Symfonie č. 7 A dur**, dokončená roku 1812, vznikla mimo jiné během lázeňského pobytu v Teplicích, kde se skladatel zotavoval z vleklých zdravotních obtíží. Přesto dílo působí jako oslava života, pohybu a nezdolné vnitřní energie. Beethoven zde zcela opouští tradiční formální zábrany ve prospěch rytmu a jeho proměn: opakování, gradace a rytmické vrstvení se stávají hlavním stavebním kamenem celé symfonie. Každá z vět má svůj nezaměnitelný charakter – od jiskřivého úvodu přes melancholické Allegretto, jež se již při premiéře dočkalo opakování na přání publika, až po frenetické finále, které působí jako poháněné vnitřním motorem. Richard Wagner tuto hudbu později výstižně označil jako „apoteózu tance“ – metaforu tělesnosti, rytmické extáze a nespoutané vůle k životu.

Vyjimečný houslista **Ziyu He** se ve svých sedmnácti letech stal jedním z nejmladších sólistů v historii Vídeňské filharmonie, když s orchestrem debutoval pod taktovkou Adama Fischera v Musikverein (2017). Již o rok dříve zvítězil v Mezinárodní Mozartově soutěži v Salcburku a v Menuhinově soutěži, v roce 2014 byl

oceněn jako Mladý hudebník roku soutěže Eurovision. Vystupoval s dalšími orchestry jako Vídeňští symfonikové, Mariinská filharmonie Petrohrad, RAI National Orchestra, Čínská filharmonie, Singapurský symfonický orchestr či Mozarteum Orchester Salzburg. Pravidelně koncertuje také jako člen renomovaného

Altenberg Tria Wien. Od svých deseti let studoval na salcburské Universität Mozarteum. V roce 2021 zde dokončil magisterské studium houslí a v roce 2023 i violy. Hraje na housle Antonio Stradivari „ex Rouse-Boughton“ z roku 1698, zapůjčené Rakouskou národní bankou, a violu Giuseppe Guadagnini z roku 1797.

Mladý český dirigent **František Macek** si získává uznání díky své výrazné energii a hloubce hudebního výrazu (festival Pražské jaro). Od sezóny 2023/24 je šéfdirigentem Slovák Sinfonietta Žilina, kde